

ГЛІЗНУЦА М.Ю., ст. викл. каф. ОПтаУП НТУ «ХПІ»

ВПЛИВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ

У сучасних умовах економічного розвитку країн світу, що характерно і для України, в управлінні інноваційним процесом мають бути системно використані такі складові як інновації, інформаційно-комунікаційні технології, ринкові механізми та сучасні методи управління. Все це має бути в арсеналі

інструментів як політики країни в цілому, так і регіональної політики. Відправною точкою планування завдань на перспективу є дослідження сучасного стану та тенденцій економічного розвитку на регіональному рівні. Досліджується в першу чергу головний фактор розвитку – інноваційна діяльність і головний потенціал економіки – інтелектуальний.

Загальні логічні позиції щодо зв'язку «інтелект – інноватика – енергетика – економіка» підтверджені розрахунками, наприклад: «Исследования, проведенные профессором кафедры образования Пенсильванского университета Робертом Земским совместно с экономистом Лайзой Линг и профессором П. Капелли (анализ 3100 рабочих мест), показали, что при 10%-м повышении уровня образования суммарная производительность возрастает на 8,6% при таком же увеличении основных фондов, производительность труда повышается всего на 3,4%» [1].

«Экспертные исследования в странах ЕС показали, что предприятия, которые лишь частично используют интеллектуальный капитал, получают в среднем 14% возможной прибыли, те, что используют его более активно – 39%, а те предприятия, которые интеллектуальный капитал считают базой своего развития – 61%» [2].

«За оцінками світового банку, фізичний капітал в сучасній економіці формує 16% загального обсягу багатства кожної розвинутої країни, природний – 20%, а людський капітал – 64%» [3].

З цих доказів і оцінок належить зробити висновок, що людський капітал, а особливо його інтелектуальна складова, потребує не просто пріоритетної уваги, а постійної роботи по його розвитку і використанню. І така робота передовими країнами успішно проводиться, про що свідчать деякі аналітичні узагальнення «По експертним оцінкам, світовий ринок інтелектуальних товарів і послуг сьогодні зростає в п'ять разів швидше, ніж традиційні ринки» [4].

Національний інтелектуальний капітал також нарощує свій потенціал шляхом наукового міжнародного співробітництва.

Міжнародне співробітництво наукових організацій оцінюються за показниками виїзду наукових працівників на стажування, викладацьку та науково-дослідницьку роботу; з метою участі у міжнародних семінарах, конференціях; кількості

отриманих грантів. Ці показники відображають найбільш характерні особливості рівня розвитку і ділової активності інтелектуального капіталу.

Основу інноваційного потенціалу складають наукові кадри. Їх досвід і розробки забезпечують сам процес інноваційного розвитку підприємств, регіонів, країни в цілому.

Список літератури: 1. Бендиков М.А., Джамай Е.В. Интеллектуальный капитал развивающейся фирмы [Электронный ресурс]: URL: <http://www.cfin.ru/press/managment/2001-4/01.shmal.>, 2. Козырев, А. Н. Интеллектуальный капитал: состояние, проблемы [Электронный ресурс] / А. Н. Козырев // Он-лайн библиотека оценщиков LABRATE.RU. – 2004. – Режим доступа: http://www.labrate.ru/kozyrev/kozyrev_doklad_i-capital_2004.htm, 3. Рейтинг стран мира по уровню прямых иностранных инвестиций. - Режим доступа: <http://gtmarket.ru/research/foreign-direct-investment-index/info>, 4. Давіла Т., Епштейн М., Шелтон Р. Працююча інновація: як управляти нею, вимірювати її та здобувати з неї вигоду / Пер. з англ. За наук. ред. Т.Ф. Козицької. Дніпропетровськ: Баланс Бізнес Букс, 2007. – 320 с.